

Ljubljanski List

večerna priloga deželnemu uradnemu časniku.

Izhaja vsak dan razen nedelj in praznikov ob 5. uri zvečer.

Uredništvo in upravnništvo: Kolodvorske ulice št. 16. — Z urednikom se more govoriti vsak dan od 11. do 12. ure. — Rokopisi se ne vračajo. — Inserati: Štatisopna petiti-vrsta 4 kr., pri večkratnem ponavljanju daje se popust. — Velja za Ljubljano v upravnishvu: za celo leto 6 gld., za pol leta 3 gld., za četrt leta 1 gld. 60 kr., na mesec 60 kr., pošiljatev na dom velja mesečno 9 kr. več. Po pošti velja za celo leto 10 gl., za pol leta 6 gld., za četrt leta 2 gld. 60 kr. in za jeden mesec 85 kr.

Štev. 130.

V Ljubljani v četrtek, 11. junija 1885.

Tečaj II.

Ljubljana dné 11. junija.

Sivolasega Gladstona in njegovo vlado doletela je prej usoda, nego se je obče pričakovalo. Pač so se zadnji čas prikazovala na političnem obzorji vedno pogostejše znamenja, iz kojih se je sklepati dalo, da se nagiba zvezda premierjeve sreče k zatonu. Malo častni izid nepremišljeno pričetih podjetij v Sudanu, velika izguba, ki je Angleško doletela tamkaj, s slabim vspedom končani diplomatični prepir z Nemčijo v zadevi afrikanse kolonijalne politike, pred vsem pa nezgoda, ki jo je zadela na afganskem ozemlju, vse to kazalo je, da se bode moral Gladstone v kratkem umakniti s premierjevega stola. Ko je te dni tudi še general Lumsden vračal se iz Afganistana v svojo domovino poln srdu in grenkega gnjeva na vlado, ki je v odločilnem trenutku, mesto da bi se bila potegnila za njegovo čast, prepuštila ga sramoti, in je uže med potom z britko obtožbo na vlado dal duška svoji nejevolji ter brezozirno kritikoval njeno postopanje v afganski zadevi, tedaj mislil je vsakdo, da bide zadnja ura Gladstonovemu vladanju. A prišlo je drugače, nego se je pričakovalo. Nihče ne vé, kje ga čaka usoda in tudi sivolasega premierja zadela je tam, kjer je ni pričakoval. Pač se je glavni tožnik njegov, stopivši na domača tla, demonstrativno sprejel, pač je pri tej priložnosti pala marsikatera britka beseda za Gladstona, a to ni bilo, kar mu je skopalo grob.

Vse nezgode, ki so jedna za drugo zadevale ponosno Angleško za časa Gladstonovega vladanja, niso imele dovelj moči, da bi bile izvile iz rok čilemu starčku vladno krmilo, a sama na sebi malenkostna zadeva storila je hiter in nepričakovan konec politični njegovi sreči. Vlada hotela

je povikšati davek na žganje in pivo. Opozicijski nalec Beach izjavil je, da je to obdačenje neopravičeno, ako se ob jednom ne povekša tudi davek na vino. Gladstone stavl je vsled tega kabineto vprašanje in glej! kar ni pričakoval nihče, vlada je dobila nezaupnico, sprejel se je predlog opozicije z večino dvanajstih glasov. Udje kabineta sklenili so vsled tega, da odstopijo, in sivi premier podal se je takoj v Balmoral, kjer se kraljica Viktorija sedaj nahaja, da ji izroči demisijo kabineta.

Veliko veselje nastalo je vsled te nepričakovane zmage v vrsti konservativcev. To, kar so cel čas, odkar so bili potisnjeni v manjšino, tako srčno želeli, prišlo jim je takó nenadoma, da so kar omamljeni prevelike sreče. Ko se iz tega iznenadenja nekoliko opomorejo, bode jim najbrže tudi veselje nekoliko prešlo. Uže sedaj čujejo se glasovi, da jim je ta sreča prišla preveč nepričakovano in prenašlo, takó da sedaj niti na to misliti ne morejo, da bi prijeli za vladno krmilo. Kaže se, kakor povsod, tako tudi na Angleškem, da ima opozicija mnogo lažje stanje, nego vladajoča stranka. Oni ne treba družega, nego kritikovati in dobro pobijati, ta mora navzlic vsem napadom in zaprekam delovati. Sedaj, ko se angleški opoziciji kaže najlepša priložnost, pokazati svoje zmožnosti ter popraviti vse one napake, ki jih je v eno mēr Gladstonovi vladi očitala, manjka ji najedenkrat poguma. Sedaj še le prihaja do spoznanja, da vladati ni ravno tako lahkó in da je težko dobiti za vlado sposobnih mož.

Med angleškimi konservativci namreč danes ni talentov, ki bi se tudi le od daleč dali primerjati s starim, a na duhu še vedno mladeniško bistrim Gladstonom. Imenujejo se sicer trije moške iz opozicije, kojim bi se smelo izročiti

premierjevo mesto: lord Salisbury, Northcote in Randolph Churchill. A noben od teh nima cele opozicije za sabo. Prvemu velik del lastne stranke ne priznava sposobnosti za premierja, Northcote je baje premehak in premalo odločen značaj, a Churchill očita se, da je prenepremišljen, neizkušen in pred vsem premlad. Kaže se nam tedaj čuden prizor, da stranka, ki je želela dobiti vladno krmilo v roko, zanj sedaj prijeti neče, ko se ji ponuja priložnost.

Se vé da je to, ako se opozicija brani prevzeti vlado, tudi nekak čin previdnosti. Dobro ji je namreč znano, da Gladstone navzlic tolikemu ponižanju, ki ga je Angleška pod njegovim vodstvom na zunaj doživela, še ni izgubil vsega zaupanja in vse naklonjenosti angleškega prebivalstva; dobro ji je znano, da je Gladstone zoper nje voljo razširil volilno pravico, in da bode imelo pri prihodnjih volitvah vsled tega okolo dva milijona državljanov pristop k volilni mizi, ki dosedaj niso volili in ki bodo iz hvaležnosti najbrž odločno povzdignili za svobodomiseln Gladstonovo vlado svoj glas. Prigoditi bi se tedaj znalo, da prihodnje volitve ne bi izpale v zmislu in po želji sedanje opozicije — kaj potem? Umakniti se po kakem trimesečnem vladanju zopet prejšnjemu ministerstvu bilo bi pač sramotno!

Pa še nekaj je, kar opozicijo straši zasesti ministerske stole. Kritikovala je dan na dan dosedanje vlade postopanje, obsojala je pogubno zunanjo politiko Gladstonovo, morala bi tedaj hoditi po poti, katero je poprej za pravo spoznavala. Nezadovoljna bila je s tem, da so se začele pomikati angleške vojne čete iz Sudana, da se je mislilo zapustiti Egipet; ostro jo očitala Gladstonu njegovo popustljivost v afganski zadevi, kaj bi ji bilo tedaj storiti, ako pride do vladnega krmila?

Listek.

Pomladanski vetrovi.

(Maupassantovo novelo za naše razmere priredil B.—k.)

(Konec.)

Na Rudolfovem kolodvoru vstopi mlado dekle s torbico na roki in se ravno meni nasproti vsede.

Lepa je bila, dà, gospod, in čudno je, kako lepe da se nam pri lepem vremenu ravno ženske zdé, posebno pa uže spomladi. Ogledaval sem jo, pa tudi ona se je tu pa tam váme ozirala; ravno tako je delala, kakor je ona-le danes z vami začela.

Ko sva se po mojih mislih uže zadosti nagledala in sem si mislil, da sva uže toliko znana, da bi uže lahko katero rekla, sem jo pa nagovoril. Odgovorila mi je in še bolj mi je bila všeč; kakor angelj, taka se mi je zdela. Omamila me je, ljubi moj. V Loki je izstopila — jaz pa za njo. V torbici, katero je s seboj imela, nesla je narejeno

obleko nekam. Počakal sem jo na cesti, da je zopet prišla.

„Kako prijetno mora pač v gozdu biti“, ji rečem.

„O pač“, mi odgovori.

„Kaj, ko bi midva nekoliko tje kaj pogledala. Ali hočete gospica?“

Naglo, kakor bi bilo treščilo, ozrla se je váme, kakor bi mi bila hotela obisti in srcé preiskati, potem pa je dejala: „Le!“ Kmalu se je vtrudila in se pod košato bukev vsedla. Jaz pa sem se vsedel knjenim nogam, prijel sem jo za roke; prste je imela vse od šivanke razbodene. Prav hudo se mi je smilila.

Tako sva dolgo časa sedela, roko v roci, oko v očesu. Kako mi je bilo tedaj pri srci, govori naj zopet moj dnevnik:

„Krog naji v cvetji je šumelo,

Nad nama šinkovec je pel;

Dekle bilo je vse veselo,

Mene pa skoro vrag je vzeli!“

Po polnem me je uže neumnega napravila. Objeti sem jo hotel — toda kategorično se mi je odrezala: — „Stran roke!“

Pokleknil sem pred njo in ji vse težave iz dna srcá na dan zvlekel. Vsa ljubeznivost, ki me je zadušila hotela, spremenila se je v solzé, ki so kakor borovnice debele na njeno naročje kapale. Čudila se je moji spremembi ter me je le bolj od strani pogledavala, češ: „Aha, tak tiček si!“ Gospod, to vam povem, da v ljubezni smo mi vedno tepci in bomo tudi ostali, ženske nas bodo večno mojstrile.

Ko sem ji bil uže dosti ušesa natrobil, vstala je in v Loko sva se podala. Domov gredé — no, pa saj sva se peljala — je pa kar h krati žalostna postala. Vprašal sem jo, kaj jej manjka. „Mislim, da sem danes dan preživela, kakeršnih ni ravno mnogo v življenji.“

Srcé mi je vtripalo, da sem dejal, da mi poiči! Drugo nedeljo sem jo zopet videl in takó nedeljo za nedeljo. Hodila sva na kmete. Peljal sem jo na Vič, v Šisko, v Šentvid, k Savi, k Božjemu Grobu, v Zalog, na Vevče, pa tudi čez

Pričeti v znova boj v Afriki in Aziji, brez upa na končno zmago?! Vidi se tedaj v kako veliki zadregi da je konservativna stranka. Vsled tega je obrnjena pozornost vse Evrope na to, kako se bode rešila kriza na Angleškem, in radovedno pričakuje se poročilo iz Balmorala, je li kraljica Viktorija demisijo kabineta sprejela, ali ne.

Volitve na Dunaji.

— Razvijanje slednjih državnozborskih volitev in njih izid prav dobro osvetljuje politični položaj na Dunaji. Prikazni, katere so stopile o tej priliki na dan, zaslužijo tem večjo pozornost, ker se v njih morejo spoznati simptomi globlje sezajočega gibanja. Dunajski meščanje se zdaj nekako presnavljajo; sicer se nova podoba ni še pokazala v pravi obliki, vendar je videti zdaj že jasno v glavnih potezah bodočo nje obliko.

Če opazujemo te volitve od vnanje strani, pokaže se v prvi vrsti, kako živo se je pri zdanjih volitvah zanimal Dunajčan za svojega kandidata, s kolikim navdušenjem in prepričanjem se je podal k volilni žarici, in kako mnogobrojno. Uže volilni shodi in volilna agitacija bila je letos zelo živahna, izredno razburkani pa so bili politični valovi na dan volitve same. To živahno gibanje se vé da deloma smemo pripisovati novim volilcem, petakarjem, kateri so letos prvokrat posluževali se te svoje državljanske pravice; vendar samo deloma! To povečano letošnje zanimanje za politiko izvira iz jedra dunajskega meščanstva; v dan volitev se je pokazalo, da se Dunajčan, stari, krepki Dunajčan, zaveda svojih pravic ter da jih hoče tudi rabiti; vzdramil se je iz indeferentizma in mlačnosti, stopil je na volišče, izrekel svojo obsodbo, trdo obsodbo za levičarje.

Z obilim udeleževanjem pri izpolnjevanju državljanjskih svojih dolžnostij pokazali so tudi dunajski volilci, da si hočejo otrestiti vpliv jedne stranke in nje časnikarskih glasil. To vrlo prizadevanje in hrepenenje po samostojnosti razsodbe in nezavisnosti v delovanju zasluži posebno priznanje. To priča jasno, da se Dunajčan zaveda svoje naloge. Državno glavno mesto mora biti državna glava cesarstva. A to ni možno, če njegovi državljani podpirajo ono stranko, katera si je zapisala v svoj program, sejati prepir med narode avstrijske ter jim odreka vsake pravice.

Vsa koga Avstrijca mora veseliti, da pristaši zedinjene levice niso našli prijateljev in privrženec v staroslavni stolici. Tu ni tal za levičarska rovanja. Dunajski volilci so z vso odločnostjo izrekli se proti „samonemštvu“, temu izroduk ekstremnega nacjonalizma, in vrlim tem volilcem nasproti bili so primorani pristaši zedinjene levice v narodnostnih zadevah napeti drugačne strune ter naglašati mir med narodnostmi.

Uničena je moč in gospodarstvo takozvanih

„nemško-liberalcev“ nad Dunajem. Državna stolica danes ni več domena te fakijske opozicije. Celó v središču te stranke, v notranjem mestu, zjedini so se nekateri vrlini in hoteli so konec storiti prepiru, hoteli so grob skopati starosti fakijskih oponentov. Ostali so sicer v manjšini, a svetu so pokazali, da pravi, nepokvarjeni Dunajčan sodi o narodnostnem vprašanju drugače, nego podkupljeno židovsko novinarstvo, da pripozna Nemcu, Slovanu in Romanu v cesarstvu, katerega glavno mesto je Dunaj, jednake pravice.

Pri dunajskih volitvah pa smo opazovali še drugo prikazen, razširjajoči se — antisemitizem. Ne rečemo preveč, če trdimo, da bi zaslepljeno, pretirano protižidovsko gibanje vendar moglo prinesiti resno škodo na Dunaj. V dveh dunajskih okrajih prišlo je pri volitvah do precejšnjih tepežev, kateri so se krvavo skončali; policiji treba je bilo poseči med razburjene strankarje. Taki poulični prizori osramočujejo svobodno meščanstvo, in vsakdo mora živo obžalovati, da je strankarska strast tako daleč segla. To protižidovsko gibanje je naravna posledica jednostranskega vladateljnega nemštva, deloma izvira pa iz slabo ali samo na pol razumljenih narodno-gospodarstvenih in socialno-reformatornih nauk, zraven pa je primešano še nekaj predsodkov in vraž. Ta proizvod nejasne agitacije pa je pal med nekaterimi vrstami dunajskega prebivalstva na rodovita tla ter poganja prav krepke korenine.

Sicer pa je k razdraženosti in razburjenosti duhov pripomogla prav mnogo, dejali bi skoro, največ nemško-liberalna popačena žurnalistika. Se vé da gospodje nečejo priznati svoje krivde!

V nekaterem oziru je protižidovsko gibanje morda tudi opravičeno; a kadar se zaseje to seme med maso naroda ter tam kali, gotovo se ni nadejati vesele žetve. Gotovo je, da je antisemitizem povzročil uže marsikak izgred.

V reakciji proti terorizmu „levice“ opazujemo pa še druge, vse časti vredne elemente, za katere le škoda, da nimajo primerne vodstva in organizacije.

To so dobro avstrijski, pravi dunajski elementi, to je oni državo vzdržujoči, cesarju zvesti konservativci, kateri naj bi v stolici prišel do popolnega razcvita. Ti elementi vzdržali so se političnega življenja, ker jim je bil strankarski boj prestrasten, in zapali so deloma v nedelavnost, deloma so se vendar pridružili oni stranki, katera je napovedala boj samovladarstvu zedinjene levice „samonemškim“ kričanjem.

Mnogo je slabega še v današnjem političnem življenju, v marsičem bi se moral izvršiti še preporod, očistiti se nazori. Jasno pa je in gotovo, da ne prevladuje več indiferentizem in slaba udanost nemško-liberalnim frazam, da si je jedrnat meščanstvo otrslo jerobstvo zedinjene levice. Resni, utrudni boj, katerega je morala bojovati

zedinjena levica za svoje kandidate v dunajskih volilnih okrajih, žalostna vèst iz Česke, da dr. Herbst v nobenem volilnem okraju ni mogel prodrèti, da je uže tolikrat pokopana „nemško-gospodarstvena stranka“ pridobila si znatne vspehe itd. — vse to priča, da se „opozicija na vsak način“ krči vedno bolj, na drugi strani pa raste, se krepí pravo avstrijsko mišljenje, katero hoče najprej pomiriti narode v narodnostnem prepiru, potem pa obrniti vso svojo pozornost in moč gospodarstvenim in socialnim reformam.

Vlada sme to razvijanje z zadovoljstvom opazovati. Na taki podlagi medsebojnega spoštovanja in sporazumljenja stoji tudi ona, in skozi šest let je bila nje vroča želja in resno prizadevanje, da bi to uvideli in spoznali tudi avstrijski narodi ter njih zastopniki uravnali po tem svoje delovanje. Izid novih volitev je gotovo tem vladnim nameram ugoden. Grof Taaffe sme z novimi volitvami biti zadovoljen; nemško-konservativci mu bodo pomagali, da izvede pomirjenje in spravo avstrijskih narodov, da odpravi pogubni narodnostni prepir. In v to pomogle so mnogo volitve na Dunaji.

Politični pregled.

Avstrijsko-ogerska država.

Skončane so uže skoro vse volitve, in kar jih še ni, je uže naprej znano, kak izid bodo imele. Do predvčerašnjega dneva izvršilo se je izmed 353 volitev 320. Izmed izvoljenih poslancev jih pripada 167 vladni, 128 pa nemško-liberalni stranki, drugi pa raznim frakcijam. Razvidno je, da bode vlada imela znatno večino.

Avstrijske planinske dežele pošiljale so do zdaj večinoma svojega lesa v Nemčijo, a zdaj, ko se je v Nemčiji povišala carina, razpečava se les v južno in srednjo Francijo; po arlski železnici je posebno živahen promet. Francoske firme nastavile so se na mnogih krajih v Salzkammergutu, v južni Tirolski in Štajerski ter od tam posredujejo trgovino. Tudi celuloza se na mnogih krajih izdeluje za francoske firme. Od savskih in dravskih bregov prevaža se po arlski železnici v Francijo mnogo trdega lesa in dog za sodove. Ta promet pa še posebno pospešuje znižana vozarina na železnici.

Iz Budimpešte se z dné 8. t. m. v „Pol. Corr.“ poroča: V današnjem ministerskem svetu se je sestavilo število članov, kateri se bodo po cesarskem potrdilu imenovali dosmrtno v górenjo zbornico. Ko zadobi ta izkaz Najvisje potrdilo, se bode objavil. Imena teh dosmrtno imenovanih članov v górenjo zbornico so baje taka, da bodo vsakega zadovoljila. Ta izkaz sestavljen je brez ozira na veroizpovedanje, tako da se nikakor ne more trditi, da bodo novoimenovani članovi reakcionarji, marveč zagotavlja se, da vsi služijo pravemu liberalizmu.

Golovec v Laverco sva jo vrezala tu pa tam. Povsod naji je bilo dosti in povsod sva — ljubezen kovala. To vam je bila tica! Le toliko vam povem, da me je v treh mesecih po polnem iz uma spravila in vzel sem jo!

Kaj bi vam tisto popisaval?! Samec sem bil, uradnik, brez družine, brez sveta dobrih prijateljev! Domišljjal sem si, Bog vé kaka slast da mora biti z ljubeznivo ženico popotovati po tej solzni dolini! Takó se človek oženi.

Sedaj sem pa vragu v kleščah. Od zgodnje zore do poznega mraka mi klepeta, da je groza! Pri vsem tem pa ničesar ne razume; nevedna je, kakor goska, blebetavasta pa kot sraka! S hlapci, ki „kolenštajn“ vozijo, se pretepava in prepira, k vratarju najtajniše domače zadeve raznaša. Sosedova krščenica je njena prijateljica in vse, čisto vse jej na nos znese, kar se med nama v zakonskem življenju zgodi. Kamor pride, spodkoplje mi veljavo, neumnosti ima pa polno glavo, da ji kar brenči po možganih. Predsodkov in vraž ti je polna, kot beraška vreča božjih darov ob mlatvi. Pri vsem tem druge tolažbe nimam, kakor da se vselej bitko zjokam, kader se primeva.“

Vtihnili je mož. Dolg stavek mu je nekoliko sapo zapiral, vtudil ga je in razburil. Opazoval sem ga in smilil se mi je. Ravno sem mu hotel nekaj odgovoriti, kar brodovje na Vevčem obstane.

Zala devotka, ki me je tako očarala, vstane in ladijo zapusti. Memo mene gredé me krepko pogleda in pa namuzne se mi. S tem me je zopet po polnem iz uma spravila. Po sili sem hotel za njo, toda moj sosed zgrabil me je za rokav. Ko sem se mu s silo izmuznil in sem za njo planiti mislil, vjame me sosed za škrice ter me nazaj vleče, rekoč: „Nikari ne hodite, nikari ne hodite!“ Tako glasno me je svaril, da je pozornost vseh popotnih na naji obrnil. Smejali so se nama. Kaj sem hotel družega, nego obstati, če tudi sem bil silno razburjen, sicer bi se bil še bolj ljudem v zobe dal.

Brodovje odrinilo je dalje.

Mlada devotčica ostane sama pred Gostinčarjem in je tako žalostno za odhajajočo ladijo in kakor se mi je zdelo, za manoj gledala, da bi bil svojega soseda najrajše klofotal. On si je pa jako

zadovoljen roke mencial in mi je vedno na uho ponavljal: „O vi še ne veste, kakošno prijaznost da sem vam skazal.“

„Kako morete govoriti o prijaznosti, saj ne poznate dekleta, čegavo da je!“ mu srdito odgovorim.

„Vse so vam enake, kar jih je te vrste,“ pravi sosed, „le pri eni se opecite pa bodete za vse vedeli. Sicer pa to le poznam; on gava Nežika je, prav prijazno in prijetno dekle, ki ima zale zobe, lepe kite, črne oči, in pa plesati vam zna, kot sam vrag — ali za vas bi ne bila.“

Naše brodovje je plulo dalje. Za katarakte v Udmatu, na Fuzinah in na Vevčem se niti toliko nismo zmenili, kakor bi se bili, recimo v severni Ameriki za onega pri Niagari. Gladko je drknilo naše brodovje preko taistih po strugi in kmalu smo na „Dolskem brodu“ ostali, brodovje izročivši drugim ljudem, ki so bili za las drvarjem podobni, kakor jajce jajcu. Mi smo jo pa v Dol k Levenu krenili, kjer so godci godli.

Tu je deželo.

Nemški zvezni svet bode deloval še do konca meseca julija, ker se je nakupičilo obilo gradiva. Došel je novi predlog od Saske, naj se podaljša malo obsedno stanje v Lipskem in okolici od 28. junija t. l. do istega dne 1886. leta. Potem se bode obravnavalo gotovo več tednov o brunsviškem prestolonasledstvu.

Angleški premier Gladstone se je baje izjavil, da britska vlada ne namerava zopet napraviti pravilne diplomatske zveze s papežem. Na ta izrek odgovarja papežev „Moniteur“ ter meni, da Angleška še nikdar ni bolj potrebovala oficijelnega zastopstva pri Vatikanu nego zdaj, in da se Angleški ne bode posrečilo odstraniti nedostatnosti v Irski, dokler ne bode zopet napravila zveze s papežem. Gladstone je pač najbrže drugih nazorov.

Londonska kabinetna kriza traje še vedno. Gladstone odpeljal se je uže v Balmoral, da izprosi od kraljice demisijo; konservativci kažejo zdaj več volje, sprejeti vladno krmilo. Propad Gladstonov provzročilo je 77 liberalcev, kateri so se zdržali glasovanja. Da Gladstone ne ostane več na čelu vlade, je zdaj uže skoro po polnem gotovo. „Pall Mall Gazette“ izjavlja z vso odločnostjo, da Gladstonovega kabineta ni več, ter meni, da bode lord Salisbury prevzel sestavo novega kabineta, Gladstone pa da se bode odtegnil politični karijeri.

Dopisi.

Iz Kranja, 11. junija. (Izv. dop.) Strah in groza me je obhajala, ko sem čital v „Slov. Narodu“ št. 128 dopis z Gorenjskega z dne 7. t. m. in včeraj zopet v Vašem cenjenem listu o „roparskih tolpah, katere se vlačijo med Kranjem in Radovljico.“ Ne smijate se, to je istina, kar kurja polt me je obdala, komaj sem si upal dihati; da bi bil pa zvečer se upal izpod strehe, niti govora ni, tako ste me prestrašili. A dobro vedoč, da se gospodje dopisniki vselej le preradi držijo samo govorice, razširjene med prostim narodom, da pa prosti narod vsako malenkost nakrat povečja, dodavši nove momente; vsakdo skuša malenkosten, morda slučajen dogodek pobarvati z živimi bojami, dati mu kolikor možno strašno podobo, da bi le večje zanimanje vzbudil pri poslušalcih, da je torej mnogo pretirano, dobro vedoč vse to, hotel sem se po polnem prepričati, koliko je istine gledé teh roparskih tolpa; poučil sem se iz po polnem verodostojnega vira, in v naslednjem vam podajem na istinitost oprto poročilo.

Res je, da so se v tukajšnji okolici izvršile v slednjem času mnoge tatvine; tatovi odpeljali so jedno tele, jedno kravo in 7 prašičev ter nekemu posestniku izmuznili tudi večjo svoto. V slednjem času izpustilo se je iz zapora nekaj slovitih lopov, kateri so bili zaradi roparskega umora in tatvine obsojeni v večletno ječo. Nekateri izmed njih nimajo nikakega posla, nikakega zaslužka, osebno ker si kmet ne upa vzeti v službo takih malopridnežev. Zdaj dobivajo streho ti ljudje večinoma pri kočarjih.

Ljudstvo je zvedelo, da so bili nekateri izpuščeni iz zapora, v istini pravi lopovi. Nakrat se je polastila ljudska govorica tega ter napravila iz teh kaznjencev, izpuščenih iz kaznilnic v Koroški, nakrat roparsko tolpo, katera se je organizovala ter se nastavila v gozdovih med Kokro in Bistrico, od koder izvršuje tatvine in ropa.

O tej ljudski govorici zvedela je žandarmerija, in ni se niti trenutka obotavljala, da bi vlovila te malopridneže. Toda trud žandarmerije je bil zaman. Noč in dan stikala in preiskavala je skrbno te gozde, a do zdaj ni našla nobenega sledu o kakih roparskih druhalih. Žandarmerija pa je prišla tri, ne ravno na dobrem glasu stoječe osebe ter jih izročila sodniji, ker se o svojem bivanju v oni noči, ko so se dovršile tatvine, niso mogli zadostno izkazati ter so bili torej sumnjivi tatvine. Sodnija jih je vendar na ukaz državnega pravdnikstva izpustila iz zapora, ker ni bilo zadostnih razlogov za sodnijsko postopanje.

Po polnem izmišljenju je tudi poročilo v včerajšnjem vašem listu, da bi bili kdaj prišli žandarmi blizu tatov — in se jih ognili. Žandarmi, spolnujoči vestno svojo dolžnost, gotovo ne bi kaj takega storili, zastavili bi rajši življenje svoje za blagor javne varnosti.

Ljudstvo je torej po polnem neopravičeno razburjeno. Naj povem v pojasnilo, kako si narod iz malenkostij, čisto nedolžnih stvari napravlja strah in dela iz najpoštenjših oseb roparje, še naslednjo dogodbico: Dne 9. t. m. bil je tukajšnji c. kr. okrajni glavar v Št. Juriji ter se razgovarjal z županom „o roparjih“, kar nenadno in zasopen prihitel v sobo gostilničar ter pripoveduje, da so ravnokar hitro mimo hiše šli trije „čudni, zelo nevarni možje“ z žaklji na ramah. Na cesti stalo je mnogo zbranih množ, žen in otrok ter zrl so plašno za možmi z žaklji. Žandarmerija šla je takoj za temi „čudnimi“ možmi, jih prišla ter privela v vas. In kdo so bili ti možje? Nabiralci smole so bili iz sosednje vasi in v vrečah imeli so smolo. Torej je bil prazen strah pred njimi.

C. kr. okr. glavarstvo odredilo je sicer tudi, da bode žandarmerija in prebivalstvo dne 12. t. m. preiskala natančno gozde v občinah Št. Jurija, Predoselj in Preddvora. In gotovo se bode tudi o tej priliki pokazalo, da je ves strah pred roparji neutemeljen.

Domače stvari.

— (Nj. c. in kr. apostolsko veličanstvo) je občini Št. Vid pri Vipavi blagovolilo v pokritje troškov za izgotovljen vodotok znesek 100 goldinarjev najmilostiveje podariti.

— (Slovesno nameščenje ljubljanskega župana,) preblagorodnega gosp. Petra Grassellija, vršilo se bode prihodnji ponedeljek, dne 15. t. m., ob 11. uri dopoldne v veliki mestni dvorani.

— (Povišanje.) Visoko c. kr. ministerstvo za uk in bogočastje je z odlokom z dne 6. t. m. izvolilo gg. gimnazijske profesorje v Ljubljani Josipa Marna, Maksa Pleteršnika in Miroslava Žaklja kakor tudi g. prof. na višji realki v Ljubljani, Emila Zia-kowskega, iz IX. uradniškega razreda uvrstiti v VIII. razred.

— (Umrli) je deželne sodnije predsednik, gospod Ivan Kapretz, sinoči ob 11. uri. Pokojnik užival je v vseh krogih veliko spoštovanje in ljubezen.

— (Centralni volilni odbor v Ljubljani) je včeraj objavil svoj proglas, s katerim se zahvaljuje volilcem, ki so pri raznih volitvah ravnali po njegovih nasvetih, gledé volitve v dolenskih mestih pa skoro žugavno opazuje, da „se bode o postavnosti te volitve še govorilo v državnem zboru, in da se tačas pokaže, ali se je res žalila postava pri sestavi volilnih imenikov in kratila volilna svoboda.“ Vidimo žalibog iz tega, da tu ne gre več za kako načelo, ampak za osebo. Poudarja se povsod, da so od centralnega volilnega odbora nasvetovani in izvoljeni državni poslanci zvesti prijatelji Taaffejeve vlade, in mi temu radi pritrjujemo, a zdi se nam, da prof. Šuklje, katerega volitev se hoče zdaj ovreči, ni manj zvest prijatelj iste vlade; in če se ne more dvojiti o sposobnosti prvih mož za posel državnega poslanca, smemo misliti, da ne dvoji nihče niti o sposobnosti Šukljeta za tak posel. Čemu tedaj toliko hrupa? Kakor da bi šlo za obstanek ali neobstaneke dežele kranjske, če je gosp. Šuklje v državnem zboru, ali če ni! Skoraj bi morali misliti, da se drugi državni poslanci kakor si bodi bojé gosp. Šukljeta kot svojega tovariša; a kaj takega vendar ne moremo verjeti. — Državni zbor je sicer, kedar je treba soditi o veljavnosti ali neveljavnosti te ali une volitve, sam prvi in zadnji sodnik; a predno bode sodil o volitvi Šukljeta, uverjeni smo, da bode hotel slišati ne samo jednega, temveč oba zvona; uverjeni smo tudi, da državnega zbora ne brigajo osebe, ampak načela, da torej državni zbor ne bode gledal na to, je-li oseba Šukljeta temu ali unemu prijetna ali neprijetna, ampak le na to, ali in katera postava se je morda pri njegovi volitvi prelomila. — Mi nismo pregledovali pisem, iz katerih izvira centralnega volilnega od-

bora oblast, mi priznavamo to oblast; a tega ne moremo prezirati, da imajo tudi volilci svoje pravice, ki izvirajo iz postave, in nam je jasno, da nad centralnim volilnim odborom stojé volilci sami. Če ni tako, naj pa centralni volilni odbor kar naravnost voli sam poslance in ni več treba drugih volilcev.

— („Slovenski Narod“ govori tudi v svojem včerajšnjem listu o volitvi dolenskih mest in trgov), a takó, da se človek ne more spuščati z njim v resno polemiko. Le to naj omenimo, da so po „Národovih“ besedah dr. Wurzbachovi prijatelji jako vrlo ravnali za grofa Margherija, da so zaradi tega ti na enkrat postali pridni Nemci, med tem ko so bili preje v „Národovih“ očeh z drugimi Nemci dežele kranjske vred le „Nemskutarji“, katerim ne bi vrli naš „Slovenski Narod“ po istem članku privoščil niti jednega poslanca v državnem zboru. Taki so možje iz „Národne Tiskarne“ in z njimi vred še marsikateri drugi!

— (In še jedenpot „Slov. Narod“.) Ta vrli dnevnik piše tudi v svoji včerajšnji številki, „da župan ljubljanski še vedno ni potrjen, to pa baje zaradi tega ne, ker so gospodje na Turjaškem trgu z dolensko volitvijo imeli toliko opraviti, da za vse drugo niso imeli časa.“ Našim čestitim čitateljem, ki so uže predvčeranjim iz našega lista izvedeli, da je Nj. c. in kr. apostolsko veličanstvo uže dne 1. junija t. l. premilostivo blagovolilo potrditi izvolitev gosp. Petra Grassellija županom ljubljanskim, ni treba še obširneje razlagati, koliko važnosti ima ta senačna notica hrabrega najstarejšega dnevnika. Mi pa mu lahko povemo, da ga v vseh njegovih poslih le gola in slepa strast vodi, iz katere izvirajo vsi oni „kozli“, na katere smo čitatelje uže premnogokrat opozorili. Tudi danes mu zakličemo: *Si tacuisses, philosophus mansisses!*

— (Izpred porotne sodnije.) Predvčeranjim popoldne zatožen bil je 38letni kamenoseški pomočnik Fran Rajgelj iz Drulovke pri Kranji zaradi zločina uboja. Dne 11. januarja t. l. sunil je zatoženec pri prepiru z žepnim nožičem Miho Vraniča iz Drulovke med rebra ter mu ranipluča tako hudo, da je Vranič kmalu potem umrl. Zatoženec dejanja ni tajil; obsojen je bil v šestletno ječo, poostreno vsak mesec s postom in v plačilo 200 gld. k Vraničevi ostalini. — Pri včerajšnji obravnavi bil je zatožen zločina uboja 17letni kmetski fant Nace Habjan. Dne 19. februarja t. l. nastal je prepir in pretep med fanti iz Terzina in Stopa. Pri pretepu udaril je zatoženec s sekiro kmetskega fanta Pavla Gregorca tako močno po glavi, da se je ta nezavesten zgrudil na tla ter kmalu potem umrl. Zatoženec Habjan je bil obsojen v triletno hudo ječo.

Narodno-gospodarstvene stvari.

Cviček.

Spisal Gustav Pirc.

(Dalje.)

Trg za dolensko vino je Gorenjsko in Ljubljana, in ta trg morajo si Dolenjci skušati obdržati. Da si bodo pa ta trg obdržali, treba jim je pridelovati vino, kakor sem ga prej gori uže označil, da jim bode moč konkurirati z ozirom na kakovost in ceno družih vin.

Vsaka reč je minljiva in tako zna tudi enkrat izginiti okus za cviček. Pa ne samo zná izginiti, pričel je uže izginjevati, ker ga spodriva ceneje in mileje hrvaško vino, dobro štajarsko vino, izborno črno istersko vino, in tudi se je pričelo siliti v deželo nikakor slabo dalmatinsko vino. V vsaki boljši gostilni se uže dobi črno vino iz Istrije in Dalmacije in neverjetno je, pa vendarle res: toči se uže na Dolenskem, posebno ob železnici, tuje, črno vino.

Kako se spreminja okus, hočem navesti izgled, iz katerega Dolenjci dosta poučljivega lahko posnamejo: Ni še dolgo od tega, ko je na Gorenjskem slovelo vipavsko vino najboljšim; na Gorenjskem je kmet v nedeljo, ako si je hotel kaj boljšega privoščiti, poklical vino iz Vipave. In danes? Gostilničar, ki bi točil vipavsko vino, zgubi vse goste.

Toraj Dolenjci, pozor! S časom je treba napredovati, kajti izginili so oni časi, ko se je v gostilnicah le domače vino pilo, ko zganje niti po imenu nismo poznali, ko je pivo pila le gospóda, ko je bilo v vsaki boljši hiši pri kosilu vino na mizi in ko so razmere

dopuščale tudi nekaj čez mero piti. Danes pije se vina le malo in če se pije, privoščijo si vsak uže raje kozarec boljše, vsaj mu ga železnica po isti ceni ali pa še ceneje kot je domači cviček, pripelje. Dolenjec naj toraj pridelava dobro namizno vino, ki se bode dalo lahko prodati in to po zmerni ceni. Napačno je misliti, da bode vino tako pridelano, kakor sem poprej omenil, če bode tudi še toliko boljše, se dosti dražje prodajalo. Novočasni prometni zavodi nivedu-jejo ceno vsem pridelkom in izdelkom in ravno tako, kakor se trgovec z žitom ne zmeni za to, ali ima naš kmet pri pridelovanju pšenice kaj dobička ali ne ter plača za domačo pšenico toliko kot za ameriško; ravno tako jo tudi in bode z vinom. Znamenja se uže kažejo in kdor ni slep, jih lahko zapazi. Dolenjec naj išče dobička iz svojega vinograda v tem, da se stori z umnim obdelovanjem neodvisnega, od primerno slabega dolenjskega podnebja, on naj trte sadi, od katerih je dosti dobrega vina pričakovati, katero mu bode moč po zmerni ceni prodajati. Na mestu zdajšnje dolenjsko vino res ni drago, in dobro vino dalo se bode še precej dražje prodajati. V Ljubljani in na Gorenjskem je pa vino predrago, to neopravičeno visoko ceno zabraniti je pa dolžnost Dolenjcev in posrečilo se jim bode, ako umno uredijo vinsko kupčijo, o kateri še pišem.

Zadnjič sem trdil, da je dolenjsko vino v Ljubljani in na Gorenjskem predrago. Splošno po vseh gostilnah se toči količkaj pitno dolenjsko vino po 40, 44 do 48 kr. liter. Ali je ta cena primerna? Nikakor ne! Spodnjeavstrijsko vino, kojega pridelovanje je mnogo dražje kot dolenjskega vina, ki se pa še podraži s tem, da se mora po tri leta v kleti držati, ker drugače ni pitno, toči se na Dunaji v navadnih gostilnah liter po 32 in 36 kr. To vino pa nikakor ni slabo, dolenjsko se še od daleč ne dá z njim primerjati in zunaj tega mora se v pošteb jemati večji užitninski davek na Dunaji ter velike troške tamošnjih gostilničarjev.

(Konec prihodnjič.)

Telegrami „Ljubljanskemu Listu.“

Dunaj, 11. junija. V mestnih volilnih okrajih dalmatinskih izvršile so se tako-le: V Zadru izvoljen je dozdani hrvatski državni poslanec Supuk s 1130 glasovi, baron Lapenna ostal je z 836 glasovi v manjšini; v Spljetu izvoljen je vodja na realki Hrvat Borčić s 791 glasovi proti grofu Bondi (liberalec). Oba izvoljena pripadata torej narodni stranki.

London, 11. junija. Kraljica vrne se najbrže koncem prihodnjega tedna v Windsor.

Dunaj, 10. junija. Trgovinska zbornica v Krakovu izvolila je Rappaporta.

Trst, 10. junija. Tukajšnja trgovinska zbornica izvolila je državnim poslancem Vuceticha.

Levov, 10. junija. Levovska trgovinska zbornica izvolila je podžupana Mochnackega; Romanović je ostal v manjšini.

Pariz, 10. junija. Volilni oklic odbora pristašev princa Viktorja Napoleona zavrača predbacivanje, da ima kaj opraviti z revolucijo ter apelira na vse nasprotnike ljudovlade. Glavna vsebina programa je: Vojska proti republikanski anarhiji.

London, 10. junija. „Evening Standard“ je pooblaščen izjaviti, da so vodje konservativne stranke pripravljeni, sestaviti kabinet, če bi se jim naročilo.

Madrid, 10. junija. Včeraj umrle so štiri osebe za kolero.

Telegrafično borzno poročilo

z dne 11. junija.

	gld.
Jednotni drž. dolg v bankovcih	82-50
„ „ „ srebri	83-10
Zlata renta	108-40
5% avstr. renta	98-50
Delnice narodne banke	859-—
Kreditne delnice	288-60
London 10 lir sterling	124-30
20 frankovcev	9-85
Cekini c. kr.	5-86
100 drž. mark	60-90

Tuji.

Dne 9. junija.

Pri Maliči: Kautschitsch, soproga graščaka; Stern, Proglhof, Kalcher in Singer, trgovci, z Dunaja. — Schrimpa, trgovec, iz Warnsdorfa. — Pogatschnigg, c. kr. stotnik-avditor, iz Trebinje. — Pretnar, komi, iz Beljaka. — Koser, c. kr. beležnik, iz Idrije. — Moline z hčerko iz Tržica. — pl. Garzarolli iz Senožeč.

Pri Slonu: Koch pl. Langentreu, c. kr. dvorni svetnik, in Scherer z Dunaja. — Falkenau, trgovec, iz Prage. — Schüssler, trgovec, s soprogo; Kohnfelder, lesotrzec; Drepi, Manhart in Hauser, iz Trsta. — Eisler, trgovec, iz Kaniže. — Walland, lesotrzec, iz Konjice.

Pri Južnem kolodvoru: Fährndrich, želez. uradnik, z Dunaja. — Petersič, c. kr. častnik, iz Zagreba. — Klauscher iz Laškega Trga. — Sevar, trgovec, iz Nove Vasi.

Tržne cene.

V Ljubljani 10. junija.

Hektoliter banaške pšenice velja 7 gld. 97 kr.; domače 7 gld. 15 kr.; reš 5 gld. 85 kr.; ječmen 5 gld. 36 kr.; oves 3 gld. 57 kr.; ajda 4 gld. 71 kr.; proso 5 gld. 85 kr.; turšica 5 gld. 85 kr.; 100 kilogramov krompirja 4 gld. 40 kr.; leča hektol. po 8 gld. — kr., bob 8 gld., fižol 8 gld. 50 kr. — Goveja mast kilo po 94 kr., salo po 82 kr., špeli po 54 kr., prekajen pa 66 kr., maslo (sirovo) 85 kr., jajce 2 kr.; liter mleka 8 kr., kilo govejega mesa 64 kr., telečjega 58 kr., svinjsko 66 kr., drobnjsko po 38 kr. — Piške po 30 kr., golob 17 kr.; 100 kilo sena 1 gld. 78 kr., slame 1 gld. 69 kr. Seženj trdih drv 7 gld. 20 kr.; mehkih 5 gld. — kr. — Vino, rudeče, 100 litrov (v skladišču) 24 gld., belo 20 gld.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm
10. junija	7. zjutraj	734-86	15-3	bzv.	jasno	
	2. pop.	734-10	23-0	jzpd. sl.	»	0-00
	9. zvečer	735-02	19-4	»	»	

Zahvala.

Za mnoge dokaze odkritosrčnega sočutja med boleznijo in povodom smrti našega iskreno ljubljenega, nepozabljivega soproga, oziroma brata, svaka in strijca, gospoda

Josipa Reichmann-a

trgovca in hišnega posestnika,

dalje za prekrasne vence, mnogobrojni častni sprevid pri pogrebu izrekajo vsem prijateljem in znancem, istotako deputaciji vojaškega veteranskega društva globoko čutečo zahvalo

žaljujoči ostali.

Ljubljana dne 10. junija 1885.

(100)

Ivan Lapajne v Krškem

(45)

30—18

je izdal sledeče knjige in knjižice za ljudske šole in učitelje: Praktično metodiko, cena 80 kr., Prvi pouk 60 kr., Fiziko in kemijo 60 kr., Prirodopis 56 kr., Zemljepis 26 kr., Geometrijo 24 kr., Malo fiziko 23 kr., Domovinoslovje 20 kr., Pripovedi iz zgodovine Štajerske 6 kr., Opis krškega okr. glavarstva 30 kr., Zgodovino štajerskih Slovencev 1 gld. 20 kr. — Isti pisatelj ima v zalogi razne pisanke in risanke; mali slovenski zemljevid kranjske dežele z deli sosednih kronovin, cena 1 kr., ter slovensko-nemški zemljevid Avstrijsko-Ogerske, cena 1 kr., in zemljevid krškega okrajnega glavarstva, cena 5 kr.

Marijinceljske kapljice

za želodec

izborna učinkujoče sredstvo pri vseh želodečnih boleznih

prave prodajati v Ljubljani le lekarni gosp. G. Piccoli-ja na Dunajski cesti in Josip Svobode na Prešernovem trgu; v Kranji: lekarničar K. Šavnik; v Kameniku: lekarničar J. Močnik; v Ajdovščini: lekarničar Mih. Guglielmo; v Novem Mestu: lekarničarja: Dom. Rizzoli in Jos. Bergmann; v Gorici: lekarničar Anton Lešan; v Sežani: lekarničar F. Ričel; v Radovljici: lekarničar A. Roblek; v Črnomlju: lekarničar Ivan Blagžek; v Celvi: lekarničar J. Kupferschmied; v Skofji Loki: lekarničar C. Fabiani.

Jedna steklenica z rabilnim navodom velja 35 kr.

Razpošiljavno osredje: (73) 52-6 Lekarna „pri angelju varuhu“, C. Brady, Kromeriz (Kremsier).

Karavana Sudancev

je v

cirkusu na cesarja Josipa trgu

danes in naslednje dni do

všete nedelje dne 14. junija.

Predstave so: dopoldne

od 10. do 1. ure in popolu-

dne od 3. ure do mraka.

Veseloštopovanjem

(101) H. Möller,

živalski kupec iz Hamburga.

Dr. Hirsch

dobro znani specialni zdravnik za sifilitiko in kožne bolezni, ozdravlja po dolgoletnih izkušnjah v nebrojnih slučajih po sijajno skušenem in gotovo učinkujočem navodu (58) 8

sifilitiko in kožne bolezni

(tudi zastarele), ulesa, bolezni sočala in v mehurji, polucije, možko slabost, ženski tok, v najkrajši dobi radikalno brez vseh zlih nasledkov in brez oviranja v službovanji. Naslov:

Dunaj, mesto, Kärntnerstrasse 5

(prej mnoga leta v Mariähilferstrasse), zdravi od 9. do 4. ure popoldne, a tudi pismeno (in pod molčestnostjo) pošilja zdravila. Honorar primeren.

Ig. v. Kleinmayr & Fed. Bambergu

se dobivajo vedno vse

knjige družbe sv. Mohora

in tudi sledeče knjige:

Abecednik za slovenske ljudske šole. Sestavila A. Razinger in A. Zumer, 20 kr.

Abecednik slovensko-nemški. Sestavila A. Razinger in A. Zumer, 25 kr.

Brezovnik, šaljivi Slovencev, 60 kr., vezano 70 kr.

Celestina J., Aritmetika za nižje gimnazije, I. del, vezana 1 gld. 30 kr.; II. del, vezana 1 gld. 10 kr.

Celestina J., Geometrija za nižje gimnazije, I. del, vezana 70 kr.; II. del, vezana 80 kr.

Gimperman, Pesni, 60 kr.

Dimitz A., Habsburžani v deželi kranjske 1282 do 1882. Slavnosten spis, na svetlo dal kranjski deželni odbor, 4 gld.

Filipović, Kraljevič Marko u narodnih pjesmah, 90 kr.

Gregorčič, poezije, drugi pomn. natis, 1 gld. 20 kr., elegantno vezano z zlatim obrezkom 2 gld.

Janežič A., Slovensko-nemški slovar, 2 gld. 20 kr., vezan 2 gld. 70 kr.

Jenko Ivan, Pesmi, 1 gld.

Jesenko Janez, Avstrijsko-ogerska monarhija. — Domovinoslovstvo za četrti razred srednjih šol, 45 kr.

Jurčič Josip, Zbrani spisi, I. zvezek 1 gld., II. zvezek 70 kr., III. zvezek 70 kr.; v krasnih platnicah vezan vsak zvezek 50 kr. več.

Kačič-Mlošič, Razgovor ugodni naroda slovinsk, 1 gld. 20 kr.

Kermavner V., Vadbe v skladnji latinski, vezane 1 gld.

Klailó, Lehrgang der kroatischen Sprache, I., II. Theil sammt Schlüssel, 1 gld. 52 kr.

— Kroatischer Dolmetscher, 60 kr.

Knjižnica slovenske mladine:

I. zvezek: Tomšič Ivan, Dragoljubci, 30 kr.

II. „ „ Peter rokodelčič, 36 kr.

III. „ „ Cigler Janez, Sreča v nesreči, 35 kr.

Kobler A., Zgodovina Sorške in Preške fare, 30 kr.

Kosec, Krščansko-katoliški pravoslavje, 1 gld. 20 kr.

Lavtar L., Občna aritmetika za učiteljska. Cena vezane knjige 1 gld. 20 kr.

Lesar A., Liturgika ali sveti obredi pri vnanji službi božji. Vezana 1 gld. 20 kr.

Majar H., Odkritje Amerike, trdo vezano 1 gld. 60 kr.

Padar, Zakon in žena, 40 kr.

Postave in ukazi za kranjsko ljudsko šolstvo, 1 gld. 50 kr.

Praprotnik, Mali šolski besednjak, 4. natis. Vezan 85 kr.

Razlag J. R., dr., Pesmarica, 60 kr., vez. 80 kr.

Rožek J. A., Latinsko-slovenski slovník. Vezan 2 gld. 70 kr.

Senekovič A., Fizika za nižje razrede srednjih šol, vezana 2 gld.

Šmid Kristof, Spisi, 3 zvezki po 40 kr.

Vraz Stanko, Izabrane pjesme, 1 gld. 80 kr., eleg. v platno vezane z zlatim obrezkom 3 gld.

Zapisnik hiš deželnega glavnega mesta Ljubljanskega. Vezan 65 kr.

Zlatorog, Pravljica za mladino, 20 kr.

Znidaršič J., Nauk o desetnih (decimalnih) razlomkih pri računih z novo mero in vago, 60 kr.

V naši zalogi smo tudi na svetlo dali slovenske knjige s podobami za mladino, in sicer:

Pepelko, Snegulčico, Trnjevo rožico (4° velike) po 60 kr. Pravljice o:

Pepelki, Rudeči kapiči in Obutom mačku (8° velike) po 25 kr.

O deželi lenuhov, Snegulčici, Pritlikovcu (Palček in Robinzonu) po 15 kr.